

WPROWADZENIE

W wielu środowiskach stawiane jest dzisiaj pytanie: jak wychowywać? Wybór określonych metod, czy sposobów wychowania nie jest sprawą łatwą. Nietrudno w tym złożonym przecież procesie popełnić błąd, który zaważy na przyszłości dziecka. Równie złe może okazać się pozostawienie mu zupełnej swobody, jak i otaczanie go przesadną troską i opiekuńczością. Pułapką wychowawczą może być również próba ukształtowania dziecka według własnego wzoru tak, by spełniło niezrealizowane marzenia rodziców.

W podejmowanym przez rodziców, nauczycieli i wychowawców trudzie formowania nowego człowieka szczególnego znaczenia nabiera więc refleksja nad samym wychowaniem i widoczna konieczność przeanalizowania uwarunkowań tego procesu.

Spośród wielu ujęć wychowania proponowanych przez różnego typu nurty współczesnej pedagogiki, czy psychologii, szczególnie ważna staje się analiza przyjętej koncepcji człowieka i świata w ogóle, w oparciu o którą tworzona jest dana wizja wychowywania. Każda próba zgłębienia procesu wychowania prowadzi do stawiania sobie pytania o to, kim jest ta osoba, którą pragniemy wychować, jakie są uwarunkowania rozwoju młodego człowieka, jaki powinien być sens i rodzaj podejmowanych działań, jakie zakładane cele i jakie wartości, w świetle których proces wychowania nabierałby najgłębszego znaczenia.

Przyjmując, że podstawowym celem wychowania jest towarzyszenie młodemu człowiekowi w drodze do bogatszego człowieczeństwa, w drodze do prawdy, wolności, trzeba podkreślić, że ta właśnie droga, jest życiem w uczciwości, w poszanowaniu godności. Jest to jedyna droga, na której człowiek może odnaleźć siebie. Trzeba także podkreślić, że wychowanie nie jest możliwe bez uwzględniania korzeni, które tkwią u podstaw naszej tożsamości.

Dnia 18 marca 2006 roku w auli Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie odbyło się sympozjum naukowe pt. „Autorytet prawdy”, poświęcone wychowaniu dzieci i młodzieży. Celem obrad było poszukiwanie odpowiedzi na pytanie jak wychowywać, aby wychowanie to prowadziło do harmonii młodego człowieka z samym sobą, z innymi, ze środowiskiem, do otwarcia się na świat wartości, na drugiego człowieka, na Boga, do postawy miłości i odpowiedzialności.

Materiały z tego sympozjum zostały opublikowane w książce pt. *Autorytet prawdy. Wychowanie dzieci i młodzieży*, pod redakcją Marii Ryś. Wydawnictwo Uniwersytetu

Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Warszawa 2006 rok. (Książka miała dwa wydania).